

Vid vägen ifrån Västra Landsvägen och upp till Arontorp
by i Torslunda socken, står det på ett ställe två stora
stenar.

Om dessa berättar Erik Andersson i Torslunda, att där
ligger det en som heter Anund begravd. Han har ägt hela
Arontorp. Byn skall ha sitt namn efter honom.

"De sår de'".

"Sen var där en i Björnhovda, som hette Björnhuvud. Han
hade hela Björnhovda."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3117

Erik Anders-
son, Torslun-
da. d. 19.3,
1931. L N S

Ur anteckningsboken.

Skogsby d. 18 /3 31.

Jag har varit hos Erik Andersson i Toroslunda. Han är 80 år. Han är född i Kåtorp. Änkeman sen i höstas. Har haft gård och sedan kvarn. Berättar utmärkt och pratar järna.

Tvillingsoxar hade en del förr. "De hade en gudomlig makt," (sade Erik Andersson.) Vidare berättade han detta:)

Det var en karl som var ute på Alvaret och sökte efter kräk. Han kunde inte hitta dem. Alvaret var förr ohägnat precis. Det låg allt i ett fläng, och på det gick kräkskockarna ikring som stora molntappar. När den där karlen gick på Alvaret och letade mötte han ett fruntimmer. Hon sade honom var kräken fanns. Han jifte sig sen med henne. Deras efterkommlingar blev mycke stora och grova. De kallades Stenåsa kämpar. För karlen var ifrån Stenåsa, men hon, hon var ifrån Mysinge hög. Men hur det var så blev de ovänner sen, den karlen och fruntimret som han var jift med. En gång skulle de sko en häst och hon var med. Skon var för liten. Hon böjde ut den. Karlen blev rädd för hennes stora krafter. Sen levde de mycke lyckligt och kärt tillsammans.

forts!

anm.: Mysinge Hög ligger vid Landsvägen i Resmo socken.

Skriv endast på denna sida!

3117

Erik Andersson
Torslunda.
Mars 31 L N S

Skogsrån, sade Erik Andersson, hon fanns förr. Det hade hans föräldrar sagt. Det var plantershagar, som sörledarna hade där i Torsslunda socken på en del ställen. I en sådan ekskog, där ekarna var så stora så att det var stora kvarnstubbar i dem, var det skogsrår. De hade långt hår. De satt ibland och gungade på grenarna. Skogsrårna kunde tala, sade Erik Andersson, och vidare var de nakna.

anm.: sörledarna, så kallar man på Mellersta Öland folket i socknarna söder ut. Vicklebyboar, Stenåsboar och dem som bor söder om igen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3117

Ur antecknings-
boken. sid. 2
Erik Andersson
Torsslunda
Mars 1931 LNS.

4

Det hände även att någon kunde kläda ut sig till trana med ett vitt lakan. Det jorde en gammal gumma, som het- te Emma Jons, som Konrad Andersson mins från sin barn- dom. Hon kom inridandes på en ugnkvast och hade ett la- kan över sig.

3117

I förbigående skall jag anteckna här spökerierna i Vick- leby, dem viste herr Andersson om, men han talar inte så gärna om sådant.

uppt. den 18.3, 1931.

"Det är nog mycke möjligt att förr i världen, att det fanns lite mer ordningar än det är nu, men huruvida det kan vara någon sanning i det, det vet man inte."

förklaring: lite mer ordningar med det menas
lite mer övernaturligheter.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3117

Per Andersson
Torslunda
Mars 1931
I N S

Om vård efter drunknade har jag följande uttalande av
Per Andersson i Toroslunda (Skogsby).

"Jag hörde talas om det också, men kunde det äga någon
riktighet, det vet man ju inte. De sa förstäss, att det
var såna där som drunknade, att de inte fick ro förr än
de kom i vigd jord, men det var väl många ändå, som ald-
rig kom dit ändå."

Skand

Moströna h.k.

Torslunda sn.

24/8/1931

Carl O. Hage Nilsson
Gårby

Per O. Ten Andersson
Torslunda
född 1850 i Torslunda sn

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3117

Per Andersson
Torslunda
Mars 31 LNS

Olav
Torslunda
Mars 1931

7
? *Per Erik Andersson*
Född 1850 i Torslunda

Och till och med hästar och så i stallet, det sa de att
maren red dem, så de kunde stå allderleds svetta, när de
kom ut.

Där för hängde de opp, en del, på spiltstolparna, såda-
na där markvaster, som sitter i träden, och dem hängde
de i stallet, för inte maren skulle gå på dem.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3117

Per Andersson

Torslunda

Mars 1931

L N S

Jag minns särskilt en gång; vi var hos skollärare Berggren. Vi var inte så stora. Då hade skolfrun klätt ut sej till trana, och hon spran efter oss.

Hon var nog oppifrån landet.

Men det var ju på Öland med, se.

Det var ju särskilt varferafton, då skulle en ju va i säng, för tranan kom då, om en tände ljus.

Vad var det den där vårfrudagen; om det fryste då, då skulle det frysa i 40 nätter efter sen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3117

= från Fast-
landet.

= fryste,
(frysed),
frös.

Per Anders-n.

Torslunda.

Mars 31 LNS.

*Olund
Albertsson
Torslunda
1931*

*Per Anders-n.
Torslunda
Född 1850 i Torslunda*

Det var skillnad på vintrar förr mot nu. Det har inte vatt så stränga vintrar nu, som sen jag var barn. Då var det så att man kunde inte titta ut på ett par dar. Far var torpare åt Pell-Erik på Torsborg. De körde säd åt Kalmar en gång. Det blev oväder på isen. Och de körde vilse. Hästen tog med vinden långsjöss. De kom opp i Mörbylånga. Det var så att man kunde inte titta ut på 3 dar. Sen kunde de inte köra landvägen tillbaka heller, utan de fick köra på sjön. Och sen fick de sätta skjutsarna i Färjestaden och leda hästarna därifrån. Det var drivor så att man fick gräva minor i den, för man kunde inte gräva ner dem. Jag var med särskilt en gång, när jag var en 15, 16 år. Vi drog med dröger över sundet. Och då var där en sjöman, som kom hem. Han hade en lång säck på drögen. Rätt som det var damp drögen igenom isen. Men hon blev hängandes på den där långa säcken, och vi fick ju opp den.

3117

långsjöss:
längs med
Sundet rikt
ning, längs
med landet.

minor: tunn-
lar.

Per Andersson
Toroslunda.
Mars 31 LNS.

V. G. V.

Fru Johanna Pettersson i Arontorp berättar en syn, som hon har haft, på följande sätt:

Det var aldeles här borta vid söndersta gården. Det är ett par askar där. Det var mitt utför det. - Det var väl någon skugga eller något. Det viste ju sig som någon hund eller något - något sådant där som något kräk.

3117

Petterssons,
Arontorp.

d. 19.3, 1931

L N S

"Å en del folk forr, de så mö^ökk."

Det var ett folk som hette Karl Larssons i Arontorp. Karl-Lars~~och~~ hans hustru hade varit borta och arbetat. Sen jick de hem på kvällen. Rätt som de jick så flög hon om halsen på honom. Hon var alldeles förskräckt över det hon hade sett. På kvällen talade hon sen om det, när de kommit hem. Men hon blev rysligt sjuk. Hon skulle ha väntat med att tala om det till på morgonen.

"Det är väl nog en mellan tjug trätti år sen hon dog. Hon dog före honom, och hon var omjift sen igen. Hon hette Lena Charlotta - Le^en-Lo^ott. Hon såg alltid mycke, å de där de va ju nästan ett prov på att de va sant, att hon ble sjuk när hon talte om de.

3117

Tor Pettesson

Arontorp

d. 19.3, 1931

L N S

Olav
Monsen
Torshov
1931

12

Wassberg
Beras Thor Pettersson
1892 Skunda

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3117

Det var väl inte bättre med August Nilssons son där bor-
ta. När han dog, så såg de ljus i flaggstången. Han bod-
de i Arontorp. Sen var han i Amerika. Där dog han för en-
tid sen. Han hade inte varit sjuk förut. Han satt vid bor-
det och dog, på julafton ändå.

Det var den julaftonen, som de såg ljus i flaggstången
vid hans hem i Arontorp. Sen fick de veta att han hade
dött då.

Tor Pettersson
Arontorp

d. 19.3, 1931

L N S

"Vi sio som till exäplel från sjönn - strannvrak, de kalled." Det var om det var någon som omkom på sjön. Då blev där ett strandvrak, som spökade på land.

Det hörde jag min far talade om, när han var i oppväxten. Han fick höra det med. - - De bara hörde röster och jämmer och rop.

"men att det är en vård om allting det är det."

3117

Tor Pettersson
Arontorp.

d. 19.3, 1931

L N S

Åland
Ungtyskan hd
Torslanda br
1930-1931

14 Mgt. Ragn Nilsson

Någon klädde ut sig. De skulle inte ha något lyse om kvällarna mer. Klädde någon ut sig så tog det sig ut på följande sätt, att den höll en lång stång efter ryggen, och sen var det ett lakan som hängde över stån- gen. De kastade till barnen ljus. De blev sen så vana vid det, så att de var så glada när tranan kom.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3117

Vårfruaf-
ton.

Her.

Tor Petters-
son. 19.3, 31

L N S

Johi Aron
Lofv
Johansson

F r i g g e r ö p p å f r i g g e t é ,
det är två stjärnbilder som heter så.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3117

Tor Pettersson

Arontorp,

d. 19.3, 1931

L N S

16.

Det var en pojk, som hade tjänst i Prästgården förr. Han var mycke vinnögd. Den han sade åtminstone att han såg otryggt. Han och en kamrat till honom gick vid kyrkan en kväll. Där såg de en stor hund. Den ene av pojkarna, men det var inte den som var vinnögd, svor till på hunden, och sa att han skulle je honom, och så slog han efter honom med en piska. Men det tog bara i muren och där var inte någonting. Pojken blev sedan rysligt sjuk. Pojken som var vinnögd, sade då till honom: "Ja, varför kunde du inte hålla tyst."

LUNDS UNIV.
FÖLKMINNES-
ARKIV

3117

Karlssons i
Runspäckgatan
Torslunda.

mars 31 LNS

Vid Jutan var det en flicka, som kom in och bad om jäst.
Eller också bad hon om att de skulle jöra iordning i
spisen. De skulle baka. Hon visade inte ryggen.

anm.: Jutan är Kallstad Juta, ett beryktat spökställe i
Torslunda socken. Flickan var en skogsråsläkte.

3117

Karlssons vid
Runsäckgatan
Mars 31 LNS

Det var ett ställe här vid Färjestaden, som det spökade, men jag tror inte på sådant där. Jag tror bara det är en fantasi, de får för sig, människorna.

De trodde att det var spöke som var hemma och spökade sen de var döda.

Det sade de ju alltid förr också att vid kyrkogårdarna, där var det farligt att gå förbi, men jag har då aldrig sett något där.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3117

Jenni Sund-
berg. 4

d. 19.3, 193:

L N S

3117

Jenni Sund-
berg. Björn-
hovda.

l. 1931.

19
Barn av Erik Andersson
Född 1850, Torshovda

De talte om mycke förr i världen att tranan bar ljus i
säng.

Men sådant där tycker jag att det är inte så mycke nu.

(Vad menades med att tranan bar ljus i säng?) Ja, de vet
jag inte, det var bara ett gammalt tal, de sa förr i
världen. Å då säger barnen 'när tranan bär ljus i säng,
då får vi inte ha något ljus oppe.' Det säger de här
små flickorna här inne hos grannens.

Påskan.

Ja, det tycker jag, det var inte anledsare än det är nu i världen. De hade bara såna där spetakel för sig. De hängde ugnkvastaf på dom, och såna där spetakel.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3117

~~Johan~~ Sundbrg.
Bjrnhovda. 2.
d. 19.3, 1931.
L N S.

De hade för sig det förr i världen att det var spöke,
men det finns inte något spöke. Det var bara en gam-
mal idé, de hade för sig.

Men det tror jag inte att det finns, ska jag säga ho-
nom: de säger det att de har en ovanlig vård, men det
tror jag inte.

~~Janni~~ Sund-
berg, Björn-
hovda. 3

d. 19.3, 1931

L N S